Versor, Johannes: Quaestiones super libros Ethicorum Aristotelis (cum textu)
[Cologne]: Heinrich Quentell, 1494 Seite 184

Tercio modo quia est tanta vel maior quãta fuit dubita
tio. ⁊ istis duobus vltimis modis patri non potest fieri
condigna retributio a filio

Secundum dubium. vtrum filio liceat patrem abne
gare. Uidetur ꝙ non. quia que dedit pater filio non de/
dit ei propter retributionem. sed gratuite. ergo filius nõ
tenetur ad retributionem. ⁊ per consequens licet filio ab
negare patrem. Oppositum habet phs hoc correlarium
ex dictis concludens. Respondetur ꝙ non. quod ꝓbat
philosophus duabus rõibus. Prima est. quia filius cuȝ
sit cõstitutus debitor patri propter suscepta beneficia de
bet ei retribuere. nec potest aliquid dignum facere benefi/
cijs receptis. ⁊ sic semper remanet debitor. igitur. sed illi
(quibus debetur aliquid) habent potestatem dimittendi
eos qui sibi debent. ergo, habent potestatem dimittendi fi
lium. Secunda ratio. nullus filiꝰ videtur recedere a pa/
tre abnegãdo ipsum nisi forte propter excellentem mali
ciam. quia propter naturalem amiciciam patris ⁊ filij hu
manum est ꝙ aliquis non expellat illum qui sibi auxilia/
tus est. ergo iniquum est ꝙ filius deneget patrem. Sed
si filius sit malus pater debet fugere eum vel ad minus
non dare opam magnã ad prouidendum ei sufficienter.
quia per hoc in maliciã cresceret. Multi sunt em̃ q̃ bñvo
lunt pati ab alijs. sed fugiunt benefacere ac si esset inutile

Ad rõem dubij dicitur ꝙ filius non obligatur iure le
gali aut amicicia legali que est ex cõducto. sed obligatur
iure naturali. quod non est ex conducto vel aliquo pacto
Circa predicta considerãdum est. ꝙ patri nõ licet abne/
gare filium ante annos discretõis filij. quia ante illos filij
non sunt sui. sed parentum. Sed post filiorum educatio/
nem hoc licet propter causam dictam

Ad rationes

ante oppositum Ad
primã dr. ꝙ pauperi inu
tilis esset amicicia si in pecunia vel mensuralibilibus ea
deberet tãtum dare q̃ntũ reciperet. Sed quia pauper ha
bet in potestate honorem exhibere maiori ꝑ quod saluatr
amicicia. ideo nõ est sibi inutilis amicicia. Ad secundã
dicitur. ꝙ vtrinqȝ scȝ tam maior q̃ȝ minor bene facit magis
sed vnus in eodem bono. sed vnus in honore ⁊ alter in
lucro Ad terciam dicitur. ꝙ non omnis amicicia ordi
natur ad succurrendum indigenti. immo pt esse amicicia
ad manifestãdum excellentiã ꝑfectõis amici.

Et sic est finis huius octaui libri Ethicorum.

In oĩbꝫ autẽ dissilibꝫ amici/
cijs analogũ vtiqȝ cq̃t. ⁊ sal/
uat amiciciã. queãdmodũ di
ctũ ẽ. puta vt ĩ politica coria
rio ꝓ calciamẽtis retributio
fit ſm dignitatẽ. ⁊ textori ⁊ reliq̃s Hoc q̃dẽ igi
tur inuẽta ẽ cõis mẽsura. ⁊ ad h̄ vtiqȝ oĩa referũ
tur ⁊ h̄ mẽsurãtr In amicicia ãt q̃nqȝ q̃dẽ ama/
tor accusat qm̃ supamãs nõ redamatr nihil ha
bẽs amabile si sic ꝯtingat. multotiẽs ãt amatꝰ
qm̃ ꝓus reꝑmittẽs oĩa. tũc nihil ꝑficit. Acci/
dũt ãt talia cũ h̄ q̃dẽ ꝓpter delectõeȝ amatum
amet. h̄ ãt ꝓpter vtile amatorẽ. h̄ aũt nõ ãbobꝫ
existũt. ꝓpter hec em̃ amicicia existẽte dissolutio
fit cũ nõ fiãt q̃ꝝ grã amabat. nõ em̃ ĩpos ama/
bat. sȝ existẽtia nõ manẽtia entia. ꝓpter qđ tales
⁊ amicicie. q̃ ãt moꝝ ſm seipsã existẽs manet quẽ
admodũ dictũ est Cõtẽdũt aũt ⁊ cũ altera fiãt
ipsis ⁊ nõ q̃ appetũt sil'e em̃ ei qđ ẽ nihil fieri cũ
eo qđ appetit nõ potitr. puta ⁊ citharedo repro
mittẽs ⁊ q̃ȝto meliꝰ canereȝ tãto plꝰ In mane ãt
expetẽti ꝑmissiões. ꝓ delectatõe delectatiõem
reddidisse dixit Si q̃dẽ igitr vtiqȝ h̄ volebat suf
ficiẽter vtiqȝ habuit. si ãt h̄ q̃dẽ delectatiõeȝ. h̄
ãt lucꝝ. ⁊ h̄ q̃dẽ hȝ. h̄ ãt nõ vtiqȝ erit qđ ſm cõi
catõeȝ bñ q̃bꝫ em̃ indigẽs existit his ⁊ attẽdit ⁊
illiꝰ q̃dẽ grã hec dabit. Dignitatẽ aũt vtriusqȝ
ordinare ẽ añ dãtis vel ꝑaccipiẽtis Qui em̃ añ
dat videtr ꝯcedere illi. qđ aiũt ⁊ pictagorã face
re. cũ ei doceret q̃cũqȝ honorare discẽtẽ iussit. q̃ȝ
to videtr digna scire ⁊ accipiebat tãtũ In talibꝫ
ãt q̃busdã h̄ sufficit merces ãt viro Preaccipiẽ
tes ãt argẽtũ. deiñ nihil faciẽtes eoꝝ q̃ dixerũt
ꝓpť supabundãtias reꝑmissionũ. ꝯueniẽter in
accusatõibꝫ fiũt nõ em̃ ꝑficiãt q̃ ꝯfessi st. h̄ aũt
forte facere sophiste cogũtr. ꝓpť nullũ vtiqȝ da
re argẽtũ ꝓ q̃bꝫ sciũt. isti igitr q̃dẽ q̃ꝝ accipiebãt
mercedẽ nõ faciẽtes ꝯucientr ĩ accusatõibꝫ sunt

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-95/0184
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt